

Frank Aaen (EL):

Der er ikke mange i det her land, der ikke kan se, at problemet er blevet større. Selv da alle Europas store nationalbanker gik ind på markedet, kunne de ikke forhindre, at EMS'en brød sammen. Det er dog et helt nyt problem. Når der henvises til vismænd og deres rapporter, behøver man bare at kigge på den forrige vismand for at se én, som på et tidspunkt syntes, at problemet var så stort, at det var nødvendigt at overveje afgifter på valutahandel. Og det dér med at købe valuta i god tid, ja, det er fint, men som hr. Jes Lunde var oppe at sige, ændrer det altså ikke på, at valutahandelen er fyrrer gange større end det, der er nødvendigt for at klare handel og turisme.

Selv om der er mange, der har travlt med alt muligt andet, vil jeg kort fortælle, hvordan jeg startede med overhovedet at interessere mig for politisk økonomi. Det var såmænd en Venstre-mand, der engang for 25 år siden åbnede mine øjne for, at vi har et problem. Han hed Hans Bischoff. Hver eneste dag havde han i Information en lille notits, hvor han skrev, at de, der var så heldige, at de havde finansieret deres hus i går, slap for den store husleje – i modsætning til dem, der havde gjort det i forgårs; de fik en meget større husleje. Det var sådan set dér, jeg som relativt upolitisk ungt menneske fik øje for, at der er noget galt med vores finansmarked. Det var Venstremanden.

I dag er problemet meget større, og så er det et problem, der diskuteres fra Bruxelles til Washington og betragtes så alvorligt i disse hovedstæder, at der må gøres noget. Selv om vi har en debat i det danske Folketing, vil det store flertal ikke få øje på noget problem.

Når der bliver foreslået en dagsorden så spagfærdigt, at vi konstaterer problemet med et citat fra økonomiministeren, så spagfærdigt, at den bare indeholder en anmodning om, at regeringen undersøger nogle muligheder og måske fremsætter forslag – det er overladt til regeringen selv – så er det åbenbart for hård kost for flertallet i Tinget. Så kan vi sådan set kun drage den slutning af det – for mit vedkommende i hvert fald – at frygten for finansmarkedet er så stor, at man ikke engang tør beslutte, at man har et problem, og ikke engang tør beslutte, at vi skal overveje at gøre noget ved problemet. Det er noget forstemmende, at det er sådan.

Vi forstår, at det eneste svar på spekulation er, at der skal skabes tiltro til landets økonomi, at vi skal have en sund økonomi. Så er det jo,

man må spørge, selv om jeg ikke tror, jeg får svar i dag: Hvad mener spekulanterne er en sund økonomi? Hvad er det, de vil bedømme som en sund økonomi? Det er et land, hvor forventningen er mindst lige så høj og lige så sikker, som den er i andre lande.

Hvis man virkelig mener, at det er det eneste, vi skal gøre mod spekulanterne, synes jeg faktisk, at man burde være fuldstændig ærlig over for befolkningen og sige, at når vi stadig væk har ventelister, når vi skærer ned på orloven, når vi strammer over for de arbejdsløse, så kan det alt sammen føres tilbage til hensynet til, at markedet er overbevist om, at vi har en sund økonomi.

Det er forstemmende. Men vær så ærlig og sig til befolkningen, at sådan hænger det sammen. Vi har ikke den opfattelse, og vi vil love, at vi kommer tilbage til sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 24 af Frank Aaen (EL) og Jes Lunde (SF) (se foran) forkastedes, idet 13 (SF og EL) stemte for, 114 (S, V, KF, FP, RV og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:
2) Første behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om Teknologirådet.
 Af forskningsministeren (Frank Jensen).
 (Fremsat 15/12 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Poul Andersen (S):**

Forslaget om oprettelse af Teknologirådet er blevet til på baggrund af evalueringer af det eksisterende Teknologinævns arbejde.

Det har vist sig, at der har været stort behov for nævnets oplysende og debatskabende arbejde; især har de afholdte konsensuskonferencer været succesrige.